

2. Τα παιδιά στα άλογα βρίσκονταν, μισδολογικά, σε καλύτερη ίσως δέση από τους άλλους μαδητευόμενους, διότι έπρεπε να είναι πιο έμπιστοι και διέτρεχαν τους κινδύνους του ταξιδιού σε απομακρυσμένες περιοχές. Πρбл. σχετικά Θ. 8(1648), 22(1666) § 9 (ΕΚΣ, σσ. 272, 289).
3. Θ. 6(1639), ὁ.π., σσ. 270-271.

5

1673/-

976/φ 159r

χ. Ιωάννη Αδάμη

Πρακτικό. Δωρεά προς την Κ υπέρ του ναού της.

⁶/

‘Υπόμνημα ς’.

^{⁷/}Ἐν Ἔτει 1673. Προτιμεύοντ(ος) ἐν τῇ Κομπανίᾳ τοῦ κὺρῳ ॥182.॥^{⁸/} Καλο-Γιάννη Πάτερ, καὶ ἐφημερεύοντ(ος) τοῦ Πανοσιωτά^{⁹/} του ἐν Τερομονάχοις π(απ)ὰ κὺρῳ Λαυρεντίου Τεροσολυμίτου^{¹⁰/} ἐν τῇ Εκκλησίᾳ τῶν εἰς Κάστρον Σιμπῖνι συναυλιζομέ^{¹¹/} νων Πραγματευτῶν, ὁ κὺρος Θεοδωρῆς μακαρίτη Παγούνη^{¹²/} ἀπὸ Ραχωβίτζαν, ἐξ ἀγαθῆς προαιρέσεως καὶ διὰ ψυχής^{¹³/} κήντου σωτηρίαν, ἐδώρησεν εἰς τὴν μεγάλην μέσην ἔνα^{¹⁴/} Ποτήριον ἀργυρὸν, διὰ νὰ οἱρουργᾶ ὁ τυχὼν Εφημέρι(ος)^{¹⁵/} ἔως τέλους ἀναμέσον τῶν Πραγματευτῶν, δύωντας τὸν ἀ^{¹⁶/} μνὸν τοῦ δεοῦ ἔσωδεν. καὶ ἐγράφη εἰς ἐνδύμησιν.

στ. 12-13 «ἐξ ἀγαθῆς προαιρέσεως καὶ διὰ ψυχικήν του σωτηρίαν»: δηλώνουν τα απαραίτητα στοιχεία –βούληση και σκοπό– της έγκυρης δικαιοπραξίας.

στ. 13 «μεγάλην μέσην»: ο όρος δηλώνει την Κ¹.

1. Βλ. ΕΚΣ, σσ. 137-138.

6

1760/XII/27

976/φφ 160r-161v

χ. Ιωάννη Αδάμη

Πρακτικό. Διάφορες δωρεές και κληροδοτήματα προς την Κ και τον ναό της.

¹⁰/

‘Υπόμνημα η’.

^{¹¹/} Εἰς τοὺς 1690. μηνὶ Ιαννουαρίῳ Πρώτῃ. Ἐδῶ γράφο^{¹²/} μεν διὰ τὸν μακαρίτην μπασιὰν Στάδην Νικολάου π(απ)ὰ,^{¹³/} κοινῶς Πόπ Στέφανον

